

78

De
PAPA ROMANO,

Questio Iubilæa,

An facer ille homo sit Anti-
christus?

Preposita in Disputationem publicam,

à

D. VINCENTIO SCHMUCK,

SS. Theol. Prof. publ. & Superintend.

Respondente

M. THOMA VVEINRI-

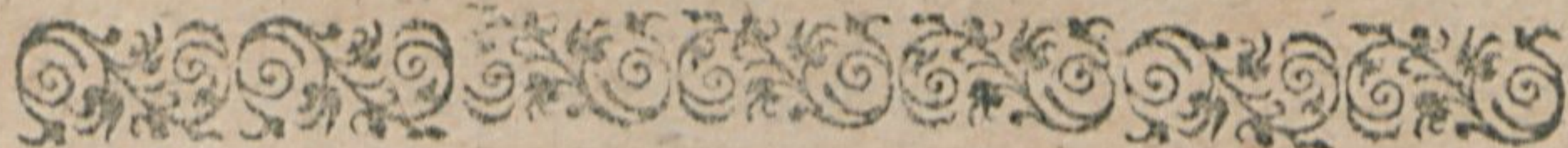
CHIO, SS. Theol. Baccalaureo, & ad D.

Nicol. Diacono,

T 162/18

L I P S I Æ,

*Ad diem 7. Novembris, Anno conculcata-
rum indulgentiarum seculari, qui est à nato
Christo M. DC. XVII.*

Excudebat **A N D R E A S O S W A L D U S,**

DE ANTICHRISTO,
THESES.

I.

Rapam Romanum vocari Antichristum, Jesuitis in Colloquio Ratisbonensi visum fuit intolerabile, adeoque satis justa causa, cur colloquium abrumperent.

An; 1603.
Sess. 13.

II.

Rationes si quis desiderat, sunt in promptu, numero non paucae.

1. Quia Jesuitae sunt servi & satellites Papae Romani, qui si Antichristus est, utique ipsis nihil cum Christo, quomodo ergo nomen societatis IESU tuebuntur.

III.

Fiet illis quod Luc. 11. 23. dicitur, *Qui non est mecum contra me est, & qui mecum non colligit, dispergit.* Et apud Paulum 1. Cor. 16. 22. Si quis non diligit Dominum Iesum Christum, sit anathema. Id quod certissime verum est.

IV.

2. Deinde Antichristus (ut dicunt) erit una tantum & singularis persona, nec regnabit nisi annis tribus & dimidio; cum Pontifices à Gregorio magno, post cuius & Mauritii Imperatoris obitum degenerasse Episcopos Romanos in Papas sermo est, multi fuerint per successionem, & aliquot seculis jam rerum potiantur in Ecclesia.

Note Antichristi, secundum Pontificios.

V.

3. Præterea in Papam non eligitur Iudæus: Antichristus

stus autem ex antiqua traditione erit Iudæus, & de tribu Dan
exurget. Quomodo igitur Papa sit Antichristus?

VI.

4. Antichristus in Babylonia nascetur, Papæ autem
Babylonii non sunt, sed Europæi. Quomodo igitur Anti-
christi?

VII.

5. Antichristi pater erit perditio, dicitur enim filius perdi-
tionis, 2. Thess. 2. quia concipietur (ajunt) ex parentū quidem
feminibus, sed postea descendet Spiritus malignus in uterum
matris, cujus virtute & operatione deinceps puer nascetur &
aletur & adolescet. Verum tale quid de quoquam ex Papis
vix demonstrabitur. Ergo Papa non est is, quem quæritis.

VIII.

6. Antichristus veniet in Hierusalem & circumcidet se,
dicens Judæis, se esse Christum sive Messiam illis promissum:
Vnde plebs Judaica specialiter adhærebit ei. At Pontifici Ro-
mano quid cum Judæis? quid cum circumcisione?

IX.

7. Antichristus non veniet nisi factâ defectione, sive destru-
ctione regni Romani, At Romana Monarchia etiamnum ho-
diè durat; ergo non est quod ex Papa facias Antichristum.

X.

8. Antichristus sedebit in templo DEI, tanquam ipse sit
DEUS, & faciet se adorari. Quare templum Hierosolymita-
num, quod Romani destruxerunt, prius est à Judæis reædifi-
candum, quàm Antichristus adsit.

XI.

9. Affirmabit ante se nullum fuisse Christum, sed Anti-
christos, de se verò dicet, quod sit verus filius Dei, & filius ho-
minis. Et (ut habet glossa 2. Thess. 2.) sicuti in Christo omnis
plenitudo divinitatis habitat, ita in Antichristo plenitudo om-
nis iniquitatis; quare in ipso erit caput omnium malorum
Diabolus. Sed quid hæc ad Papam, Patrem Patrū sanctissimū?

IO. AN-

XII.

10. Antichristi mores erunt pessimi. Erit luxuriosus & in concupiscentiis mulierum Dan. 11. In aperto tamen per hypocrisin simulabit sanctitatem, ut facillimè decipere possit. Cor suum per superbiam magnificabitur, sicut dicitur Dan. 8. Contra principem principum confurget h. e. DEUM. Et ut dicit gl. super Daniele m c. 8. in tantam elevabitur superbiam, quod leges & ceremonias mutare conabitur vel cursum temporum. Tantæ quoq; præsumtionis erit, quòd non putabit se à Deo puniendum, propter hoc, quod iudicium differtur, secundum illud, Ps. 10. Auferuntur iudicia tua à facie ejus.

XIII

11. Erit etiam blasphemus, sicut est Apoc. 12. Vnde Da. 11. adversus DEUM Deorum loquetur magnifica.

XIV.

12. Item ad majorem Dei contumeliam faciet imaginem suam adorari, & omnes suo charactere signari in manu dextera & frontibus suis, sicut habetur in Apoc. 13. Atqui non sic Pontifices, non sic, absit ut hæc de Papa dicatur. Ergò non erit Antichristus.

XV.

13. Antichristus erit Cerastes, Ge. 49. h. e. serpens cornutus: quia quatuor cornibus armabitur, scilicet, callidâ persuasione, miraculorum operatione, donorum largitione, & tormentorû exhibitione. Iam Papa non habet ista cornua. Ergò.

XVI.

14. Antichristus (ut est Psal. 10.) insidiabitur in abscondito quasi leo in spelunca. Vbi Glossa: Rectè Antichristus cõparatur Leoni existenti in spelunca: quia in eo vis & dolus operatur. Vis enim per Leonem, dolus per speluncam intelligitur. Sed Dominus Papa, Pater sanctissimus, hoc facere non præsumitur, Ergò.

XVII.

15. Antichristus faciet ignem de cœlo descendere in terram, h. e. malignum spiritum faciet descendere super discipulos suos, ut loquantur variis linguis. Spiritus n. malignus descendet in eos in conspectu hominum, sicut S. S. descendit

in Apostolos Christi. Unde jactabunt se esse meliores Aposto-
lis Christi, qui Spiritum acceperunt in conclavi, Atqui Papa,
nullus hoc tentavit. Ergò.

XVIII.

Jesuitæ
wissen das
mir nicht
dumbjuge-
hen.

16. Prædicatores Antichristi discurrent per universas par-
tes mundi, ut impediunt, ne scriptura secundum veritatē ex-
ponatur à Catholicis Doctoribus, vel à fidelibus audiatur, ipsi
autem bonos se simulabunt, & tamen mala suadebunt. Jam ex
Papæ aſſeclis quis tales prædicatores monstret? Ergò.

XIX.

17. Antichristus per artem magicam simulabit se mortu-
um, & feretur à Dæmonibus in aera, quasi ascendat in cœlum,
& sic putabitur, ab hominibus resurrexisse, qui prius mortuus
putabatur, & tunc mirabuntur populi & adorabunt eum atq;
laudabunt. Verum hoc modo non illudunt Papæ hominibus,
moriuntur enim verè & descendunt in infernum, Ergo Papa
non est Antichristus.

XX.

18. Antichristus decipiet per munera. Ipse namq; inveniet
thesauros absconditos, per quos ad sequendum se inclinabit
plurimos. Ditabit enim bonis divites hujus seculi, & tunc eo-
rum falsam felicitatem ad decipiendum alios ostendet.

XXI.

19. Idem compellet per minas & tormenta, quos aliter vin-
cere non poterit. Papa (inquit) hoc non facit, Ergò.

XXII.

20. Inter occultum adventum Christi, qui est per nativita-
tem, & manifestum adventum; qui est per prædicationem &
apertam persecutionem, venient Elias & Enoch, & conver-
tent multos ex Judæis. Hoc nondum factum, Ergò.

XXIII.

21. Antichristus Enochum & Eliam occidet in Jerusalem,
& jacebunt corpora eorum in plateis tribus diebus & tribus
nocti-

noctibus cum dimidio, quia nullus audebit corpora eorum
sepelire propter metum Antichristi.

XXIV.

22. Idem post dies tres & dimidium resurgent, & eorum
occisores audient vocem talē: Helia & Enoch ascendite huc,
& ascendent in cœlum in nube. Antichristus verò quindecim
diebus post mortem illorum regnabit. Sed hæc nondum eve-
nerunt. Quis igitur dicet, Papam esse Antichristum?

XXV.

23. Tandem Dominus suâ potestate occidet Antichristum,
sicut dicit Glossa sup. Apoc. sive per se, sive per Michaelē.
Occidetur autem in monte oliveti in papilione & folio suo,
in loco circa quem Dominus ascendit in cœlum. Sed de Papis
nihil tale. Ergò.

XXVI.

Accedit 24. quod nomen Antichristi continebit in se nu-
merum 666. Apoc. 13. Nullus autem Papa tale nomen gessit,
Ergò.

XXVII.

Hæ rationes, numero sanè non paucæ, si veræ sunt, utique
incogitantia imputabitur Theologis nostris, quod Papam di-
xerunt Antichristum, nec mirum, si impatienter ista tulerunt
Patres Societatis.

XXVIII.

Verùm quod pace ipsorum dicendum sit, Theologi nostri
veniam merentur, qui à Luthero edocti Lutheranè & sense-
runt & locuti sunt.

XXIX.

Didicerunt de rebus fidei judicare ex Scriptura, quæ &
Christum monstrat, & ejus ἀντιχριστὸν Antichristum satis lu-
culentè depingit. Quod si notæ in ea expressæ ad Papam:
quid mirum si hunc & non alium Antichristum agnoscimus,
proclamamus, & pro eo, ac decet, totis animis averfamur &
detestamur?

XXX. Ad

XXX.

Ad argumenta si respondendum sit, dicitur ad primum, illud totum concedi, & videant Patres, quâ pietate nomē Iesu nominent, qui ab iniquitate non discedunt, 2. Tim. 2. 19.

Examen
notarum.

XXXI.

In secundo non admittitur id quod asseritur, Antichristum fore unam tantum & definitam personam, ita ut non possint sibi plures invicē in ista cathedra iniquitatis succedere. Neq; n. hoc scriptura dicit ullibi. Ergo à nobis credi non debet.

XXXII.

Tempus gubernationis Antichristi in Scripturis definiri annos tres & dimidium, vel quod idem est, menses quadraginta duos, vel dies 1260, ex Dan. c. 7. 25, c. 12. v. 7. 11. & ex Apocalypsi Iohannis c. 11. 2. c. 12. 6. & 14. & c. 13. 5, notum est. Verum hīc non dies aut annos vulgares, sed angelicos, ubi dies pro anno sumitur, & mensis unus spacium 30. annorum complectitur, intelligi oportere certum est, idq; vel ex magnitudine rerum, quas Antichristus iustā DEI indignatione effecturus sit, & quæ intra quatuor vulgares annos geri & perfici fuit impossibile, necessariò evincitur.

XXXIII.

Tertium argumentum fabula est, & non militat. Permittimus traditionē fuit traditoribus. Antichristo cū Iudæis nihil.

XXXIV.

Eadem est ratio quarti, si Babylonem Asiaticam intelligas. Interim Babylon in Apocalypsi nobis cum Hieronymo, Tertulliano & Augustino, Roma est, & totus Papatus, propter abominandam confusionem, idololatriam, & peccata in cœlum clamantia, Apoc. 17. & 18.

XXXV.

5. Papā filium esse perditionis in nostris Ecclesiis nemo dubitat. De conceptione Antichristi in utero materno, nisi fortè tempus illud intelligas, quo ad Papatum pontifices aspirant,
aut

aut sedem illam, cui certum est Spiritum sanctum non præsi-
dere, occupant, solliciti esse non cupimus.

XXXVI.

6. Sedem Antichristi fore Hierosolymam, sacræ literæ non dicunt. Describunt autem urbem septi collem, quæ Roma est, civitas magna quæ habet regnum super reges terræ. Apoc. 17. 9. & ult. Sic apud Daniele Antichristus plantat tabernacula palatii sui inter duo maria (puta Tyrrhenum & Adriaticum) super montem inclytum & sanctum, hoc est in ipsa Ecclesia, Ibi igitur quærendus Antichristus.

XXXVII.

Interim Romam à S. Sancto non tantum vocari spiritu-
aliter Sodomam, propter nefandas libidines, & Ægyptum, propter caliginem, & pressuras conscientiarum, sed & con-
ferri cum ea urbe, in qua Dominus noster crucifixus est, pro-
pter sanguinem sanctorum & sanguinem martyrum IESU, quo ebria est meretrix Babylonica, & propter quotidianam crucifixionem Christi in Missa idololatrica, ex Apoc. 11. 8. sci-
mus & libenter agnoscimus.

XXXVIII.

7. Antichristum non expectandum, nisi destructo regno Romano, esset contra Daniele: & vox defectionis seu *ἀποστασίας* apud Paulum 2. Timoth. 2. 3. non de Romano imperio sed de fide loquitur, à qua deficient, attendentes Spiritibus impostoribus, ac doctrinis Dæmoniorum. 1. Tim. 4. 1. Quod in Papatu heu quàm manifestè factum est?

XXXIX.

Quod autem ad majestatem imperii Romani, verè fuit illa *τὸ κατέχον* 2. Thes. 2. 6. præ quo iniquus ille aperire se, commodè non potuit, donec imminuto Occidentis Imperio, & sede Imperatoriâ translata vacantem Principatum invadere & ad se rapere Dei & hominum imperium tentavit, ut Chrysof. loquitur.

B

8. De

X L.
8. De templo DEI suaves sunt Jesuitæ, si ad Hierosolymitanum nos ablegent, & hoc prius reædificandum sentiant, quod non fiet usq; ad novissimum diem. Daniel, 9. 26. 27. Sed quidni ex usu Scripturæ Ecclesiam per templum DEI intelligunt, in qua Antichristus, intestinus hostis, tantum damni daturus, quantum externorum nemo.

X L I.

Sedere porro in templo DEI, cum arrogato sibi imperio, ostentare seipsum esse DEUM, & facere se adorari, vera sunt Antichristi *ὑπεριστάτα*, & in Papa Romano nimis quam conspicua.

X L II.

9. Affirmare, ante se nullum fuisse Christum, nimis esset Iudaicum. Christum autem ore confiteri, in corde negare, & pro fabulâ reputare, quæ de Christo Evangelium prædicat, Papis novum aut insolens non est.

X L III.

Dicere quòd sit verus filius DEI & filius hominis, Antichristus fortè vix audebit. Christi autem usurpare titulos & se nominare sponsum Ecclesiæ, caput Ecclesiæ, Pontificem maximum, sanctissimum, arrogare sibi potestatem in cælo, terra & inferis, & in hujus rei signum gestare coronam triplicem, quis est qui aufit nisi Dominus Papa?

X L IV.

Referri tamen huc & illud poterit, quod quidam; Nec DEUS es, nec homo, sed tertius inter utrumq;.

X L V.

Descriptio omnis plenitudinis iniquitatis in Antichristo omnino admittitur, & in Papâ (ni fallimur) absolutè quadrat.

X L VI.

10. II. Mores Antichristi pessimos, ut sunt luxuria, superbia, præsumptio, blasphemia, utinam Jesuitæ à Papa suo amoliantur!

liantur! Sed quomodo tegent aut negabunt, quòd totus mundus videt & loquitur?

XLVII.

Verba: erit in concupiscentiis mulierum Dan. II. ex antiqua versione transcripta sunt. In fontibus est: ad DEUM patrum suorum non adjiciet animum, nec ad concupiscentiam mulierum: hoc est non curabit conjugium, nec vivet in legitimo matrimonio, & suis legitima conjugia non permittet. Quod ut Papam egregiè facere manifestum est, ita singularis illa nota est, ex qua præter cæteras Papa Antichristus à nostris Ecclesiis agnoscitur.

XLVIII.

12. De imagine bestiae, quæ habentur Apoc. 12. v. 14. 15. non hoc dicunt, quòd Antichristus suam aliquam statuam erecturus sit, quam adorari præcipiat, sed indubium habent respectum ad Papalia decreta, bullas & instituta, quæ ejus volunt esse autoritatis, ut oporteat ea sine tergiversatione cum veneratione recipi, approbari & teneri ab omnibus, non aliter ac si de cælo profecta essent, eò quod Papa, ut ajunt, errare non possit, quòd habeat potestatem faciendi & statuendi absolutam, quicquid velit, etiam contra Scripturam, contra Paulum & Evangelia &c. Quod an levius quiddam sit, quam si adorationem fictæ aut pictæ alicujus suæ imaginis vel centies præciperet, cordati omnes judicent.

XLIX.

Characterem porrò bestiae quem faciet accipere, omnes, pusillos & magnos, & divites & pauperes, & liberos & servos, in manu sua dextera, aut in frontibus suis, & ne quis possit emere aut vendere nisi qui habeat characterem aut nomen bestiae, aut numerum nominis ejus, Apoc. 13. nostri simpliciter de chrismate, hoc est, exorcisato & consecrato oleo, quo Papa omnes & singulos vel in frontibus vel in manibus & scapulis pro discrimine personarum & officiorum

inungit, & sine quo Catholicum neminem agnoscit, deq; obligatione ad venerationem & obedientiam Papæ, &c. exponunt, nec ab hac sententia ullis Iesuitarum glossis se abduci patiuntur.

L.

13. Quatuor cornua AntiChristi, de quibus argumento XIII. & quæ argumentis XIV. XVII. & XIX. amplius describuntur, sunt ista Papatus Romani quatuor virtutes cardinales, in quibus Iesuitæ (utpote in quos artium istarum quinta quasi essentia confluit) ita excellunt, & vel pileolorum suorum quatuor angulis eas præ se ferre digni habiti sint. Res certè plana est, & demonstratione non eget, & oportet Iesuitas admodum trepidare, si ista attingenda sint.

LI.

15. Ut Antichristus ita faciat ignem de cœlo descendere, ut discipuli sui impleantur Cacodæmone, & loquantur variis linguis, necessarium non est, neq; hoc dicit Apocalypsis: & solet malignus Spiritus etiam absq; visibili descensu Papas & Iesuitas occupare & inflare. Sed si ad fulmina excommunicationis, quæ Papa ejaculatur, & quibus antehac totum mundum terruit, ad ignis præterea supplicium, quo in confessores Evangelii in Papatu communiter sævitur, respicias, nihil erit obscuritatis, nec quod quærat amplius.

LII.

16. A Prædicatoribus Antichristi, qui ibi describuntur, quàm longè quæso absunt discursores Iesuitæ? An non agnoscunt sui picturam? qui nihil minus ferre possunt, quàm scripturæ secundum veritatem expositionem, quin eam è manibus omnium, si possibile sit, excussam cupiunt, suasores boni, sub egregiè ficta pietate, si bonum esse credendum est, quod verbo DEI & pietati omni simpliciter est contrarium.

LIII.

17. In argumento 17. credimus minorem veram esse. De ascensu Antichristi in aëra per artem magicam nihil in sacris.

Papas

Papas autem multos fuisse Magos, & ope Cacodæmonis pervenisse ad sedem Pontificiam, qua credunt hominem evehi ad idem consistorium cum Deo, & idem tribunal cum Christo, & imperium etiam accipere in Angelos, historiæ probant, & eatenus etiam illud *πρόσημα* evidenter completum erit.

LIV.

De 18. & 19. ut supra notatum, nihil attinet dicere, Res loquitur. Inventi sunt thesauri absconditi, effossione reliquiarum sanctorum, & earum pro magno precio ostentatione & venditione: apertione purgatorii, & repertis modis ejus effugiendi: nundinationibus missarum, indulgentiarum & dispensationum variarum, taxâ peccatorum quam pœnitentiæ vocât, & aliis artibus innumeris, unde Patrimonio Petri tam locuples accessio, unde ista Cardinalium, Archiepiscoporum, Episcoporum, Jesuitici insuper ordinis plusquam regales divitiæ.

LV.

20. Henochum & Eliam expectandum esse, antequam Antichristus veniat, & quod sint conversuri multos ex Judæis, scriptura habet nullibi. Quomodo ergo ad notas Antichristi?

LVI.

21. Quod autem Apoc. II. de duobus dicitur testibus, prophetaturis diebus mille ducentis sexaginta, hoc est, toto illo tempore, quo Antichristus regnabit, & in quas insurget violentia bestię, quæ ascendit de abyssu, &c. denotantur per illos non Enoch & Elias, qui olim in cœlos translati, bestię Romanæ non iterum objicientur mactandi, sed chorus testium veritatis, quos Deus subinde etiam in Papatu excitavit, ut prædicarent contra enormes abusus & errores Romanæ Ecclesiæ, sed quos Antichristus Romanus vicissim etiam acriter persecutus fuit, & in eos patravit ea, quæ ibi bestię ex abyssu tribuuntur.

B 3

Horum

LVII.

22. Horum resurrectio & ascensio in cœlum in nube, est novus exortus lucis Evangelii, & plenaria manifestatio Antichristi, quamnulla vis inhibere potuit, Deo præpotenter & manifesto miraculo pios Doctores Lutherum & ejus assecclas, qui Papæ hætenus restiterunt, tutante & placida tandem morte contra omnem Papæ furorem ex hac vita ad cælestia gaudia evocante.

LVIII.

23. Antichristum tandem occisum iri potestate Domini, certum est. Conficiet enim eum Spiritu oris sui, & abolebit claritate adventus sui. 2. Thes. 2. 8. & cum attigerit finem suum, nemo ei auxiliabitur, Dan. 11. 45. Iudicium ejus jam olim non tardat, & perditio ejus non dormitat 2. Pet. 2. 3. In perditione suâ peribit, reportans mercedem injustitiæ ib. v. 12. cui caligo tenebrarum in æternum servata est, ibid. v. 17. & vadet in interitum Apoc. 17. 11. Quia fortis est Dominus & judicabit illum, cap. 18. 8.

LIX.

ut autem securitatem sibi polliceatur Papa, donec papilionem & folium suum collocet in monte Oliveti, in loco circa quem Dominus ascendit in cœlum, si in fâbellis sibi quærit præsidium per nos licet. Inveniet eum manus Domini suo tempore, & cum dicent, pax & tuta omnia, tunc repentinus eis imminet interitus, sicuti dolor partus mulieri prægnanti, nec effugient 1. Thes. 5. 3.

LX.

24. Nomen Antichristi, quod contineat numerum bestię 666, non est quærendum in Papæ alicujus nomine proprio, sed oportet esse nomen, quod universis competat. Ejusmodi duo jam olim Irenæus reperit, Titan, & λαλει. Utrum velint Iesuitæ eligant.

Titan

LXI.

Titan Poetis Sol est: Pro Sole Papa se venditat, secundum illud: Fecit DEUS duo luminaria magna, Solem i. e. Papam in dominium diei, hoc est spiritualis regiminis, & Lunam i. e. Cæsarem in dominium noctis i. e. temporalium. Unde sicut aurum excellit plumbum, sic dignitas Papalis excedit Imperialem: Et sicut Sol dicitur Pater omnium Planetarum & Dominus, ita Papa est Pater omnium dignitatum: & sicut Luna recipit lumen à Sole, ita Imperialis dignitas à Papà. Scripsit Innocentius III. ad Constantinopolitanum Imperatorem.

LXII.

Titanes Diis bellum intulisse scribuntur. Papa Deo & Christo bellum infert incessabile, cujus majestatem sibi arrogat, honori detrahit, verbum odit, conculcat & profectur, confessores trucidat, Sacramenta mutat, ordinationes convellit, oves devorat, & in domo DEI omnia facit prohibitu.

LXIII.

Magis tamen placet eruditis vox λατῆιν, tanquam nota sedis Antichristi, & maternæ ejus linguæ, quæ est latina, in quâ per Romanam Ecclesiam omnia peraguntur sacra, celebrantur missæ, decantantur psalmi, recitantur Evangelia & Epistolæ, dantur indulgentiæ, omnia in curia Romana conficiuntur diplomata, dispensationes, inhibitiones, rescripta: deniq; etiam sacra Biblia usitatæ translationis sola canonisantur, & ipsis etiam Hebræis & Græcis fontibus præferuntur.

LXIV.

Ecce Lector, notas Antichristi, quas ipsi Pontificii agnoscunt, vidimus. In his si separaveris ab argento scorias, Prov. 25, 4. hoc est, à veritate fabulas, & rem ipsam æstimaveris,

maveris, quemadmodum præivimus, cogita tu & judica,
num sit injuria dicere, Papa Romanus est ipsissimus Anti-
christus?

LXV.

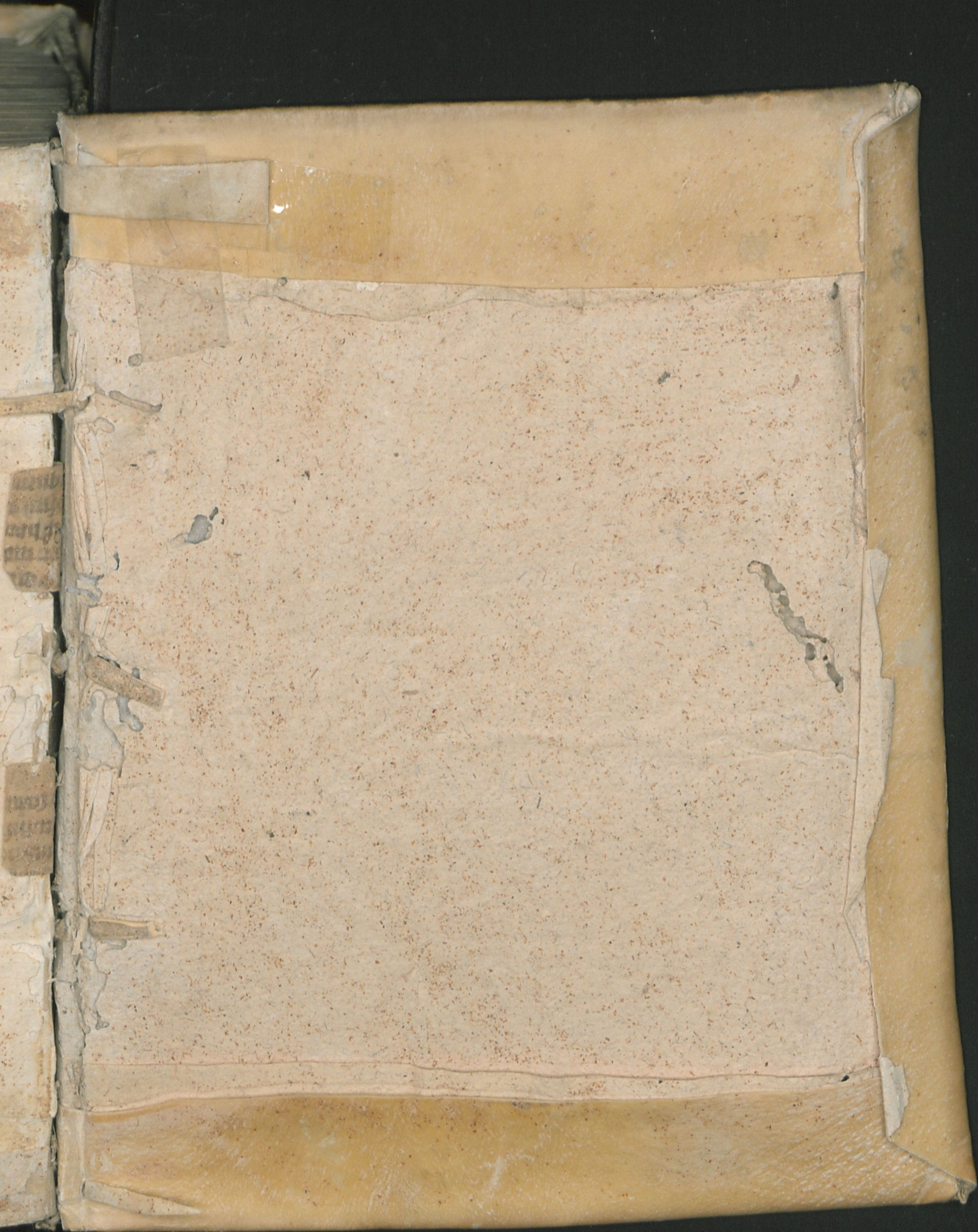
Pluribus & longè fusiùs hoc argumentum tractari pote-
rat. Sed ratio tenenda est nostri instituti, pro quo nunc qui-
dem ista sufficiant.

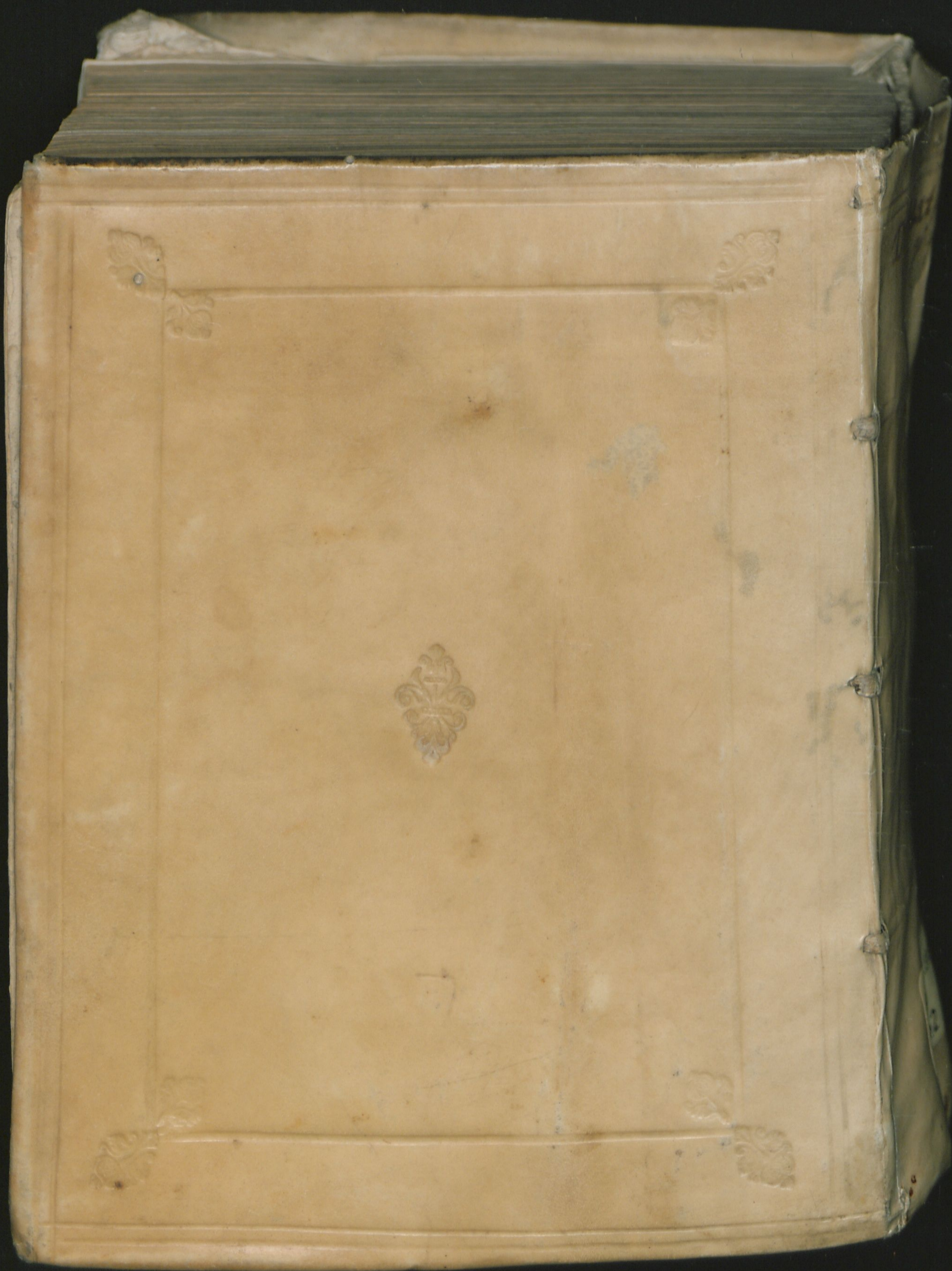
LXVI.

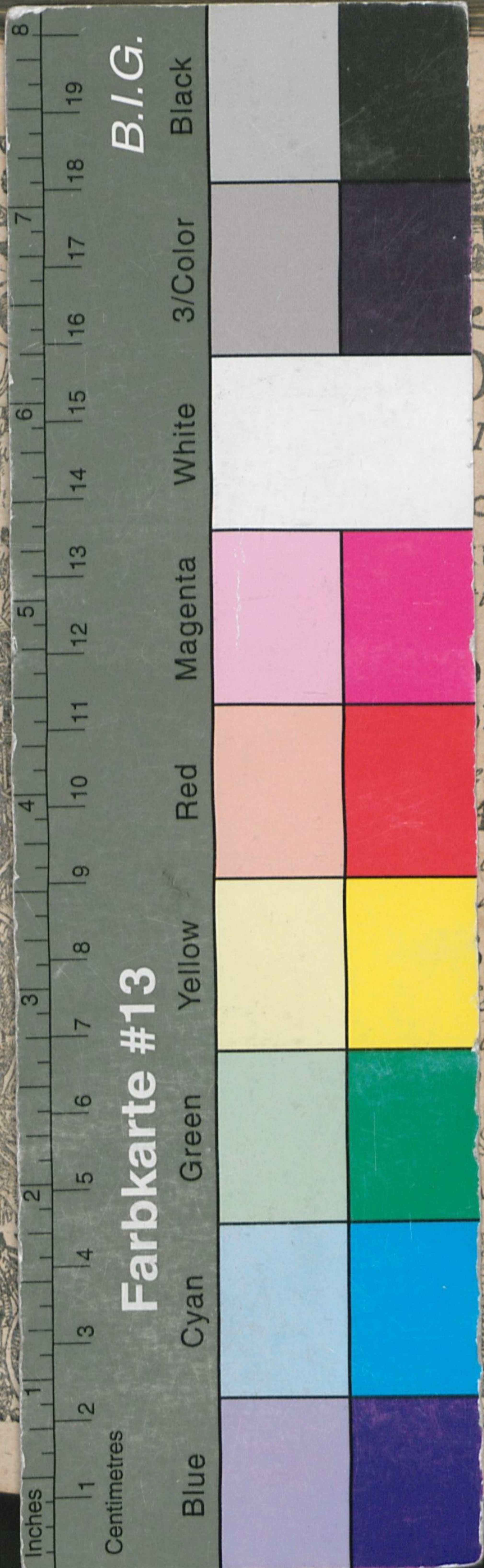
DEO & Christo ejus, capiti & Sponso Ecclesiæ, Pontifici
maximo & soli sanctissimo, sit laus, honor, virtus & potentia.
Confusio Diabolo & Papæ Antichristo. A M E N.

F I N I S.

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

ROMANO,

Jubileæ,

omo fit Anti-

us?

ionem publicam,

SCHMUCK,

l. & Superintend,

ente

A VVEINRI.

ccalaureo, & ad D.

acono,

I Æ,

s, Anno conculcata-

culari, qui est à nato

C, XVII.

S OSWALDUS.

78

